

Največji slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah -
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
- in the United States -
Issued every day except Sundays
- and Legal Holidays. -
- 50,000 Readers -

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 2876 CORTLANDT

NO. 269. — ŠTEV. 269.

NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 15, 1917. — ČETRTEK, 15. NOVEMBRA, 1917.

VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Angleška mornarica.

ooo

ANGLEŠKA ADMIRALITETA MENI, DA BI BIL NAPAD NE NEMŠKO BAZO NEVAREN. — LISTI NAPADajo VLADO ZARADI MORNARICE. — ZAHTEVAJO, DA PRIČNE Z OFENZIVO. — MORNARICA JE DANES MOČNEJŠA KOT ZAČETKOM VOJNE. — PIŠE ARTH. S. DRAPER.

ooo

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 15, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

London, 14. novembra. — Največje angleško vojaško orožje je v četrtem letu vojne še nedotaknjeno. Danes je močnejše kot v avgustu 1914. Je popolnoma pripravljeno.

Ravno sem prebil en teden med velikim brodovjem — zanima me zbirka dreadnoughtov in super-dreadnoughtov, s prednjo stražo rušilev, ki nima primere na celiem svetu.

Zivel sem s častniki, pogovarjal se z moštvom, obiskal sem vsako najnovejšo s petrolejem kurjeno bojno ladjo, stavlil sem kritična vprašanja in prejel sem enako prijazne odgovore.

Zivljenje pri velikem brodovju je težavno in utrudljivo; toda častniki in mornarji niso nikdar pokazali svoje izmučenosti. Zelo si želijo, da bi došli nad Nemcem, toda brez zavabljanja potrpežljivo čakajo.

V zadnjih tednih so se pripetili nepričakovani dogodki. Prvič v zgodovini je angleška admiraliteta postala cilj ostrega kritiziranja. Napadeni so bili različni krogi. Arthur Pollen je dal več vdarev admiraliteti. 'Daily Mail' je kritiziral politiko admiralitete, 'Manchester Guardian' je zahteval pomorsko ofenzivo.

Brez števila drugih je napadalo admiraliteto iz tega in drugega razloga. Sir John Jellicoe, ki je zapustil mornarico v največjem sijaju in je prevzel delo v Whitehall, je bil ostro napaden, toda v veliko nevoljo starejših častnikov velike mornarice, ker sta on in admiral Beatty pri njih v največjem ugledu in ju spoštujeo.

V prihodnjih mesecih se bo mnogo govorilo in pisalo o angleški pomorski politiki in zaradi tega sem poskušal dobiti nazore velike mornarice. Govoril sem z mnogimi častniki od admirala Madden, ki je drugi v poveljništvu, do poročnikov na pomorskih letalih in kar pišem, je se stavljala povest, ki predstavlja mornarico.

Tekom vojne je mornarica napravila pogreške. Bitka pri Jutlandiji ni bila brez njih. Toda največji pogrešek bi bila odločitev, ki sili mornarico v srečoigro.

Veliko brodovje je paznik angleškega otočja, čuvaj morja, zadnja obrambna vrsta civilizacije. Ako vse drugo pada, ako sovražnik prebije zapadno fronto, potem še vedno ostane na poti ena ovira. Nemčija lahko izgubi svojo mornarico in je še vedno nepremagljiva; toda Anglija brez gospodstva morja bi bila uničena.

Dokler traja angleška mornarica, Nemčija ne more znagnati. Zaveznički se lahko igrajo na suhem, toda če se mora na morju izvojevati odločilna zmaga, potem mora biti za Anglijo samo en izid.

Morska ofenziva se more vprizoriti na dva načina:

Prvič: — velika angleška mornarica se more zaplesti v boj z nemško armado na suhem. Angleška ima veliko morsko premoč nad sovražnikom, ki je z ozirom na ladje zelo previden. Niti od daleč ne misli na to, da se spusti v odprt boj in rajši zasleduje politiko skrivanja in umikanja. Igra varno.

Sem in tam je admiral Capelle zavkazal, kar odgovarja zakopnim naskokom, napad na manjše skupine, kot je bi napad na skandinavske nevtralce. Povprečna vidna razdalja v Severnem morju znaša pet milj po dnevu in okoli tisoč jardov ponoči.

Pod najboljšimi pogoji bi bilo treba pazljivo stražo najmanj 2,000 ladij, ki bi patrolirale 140 tisoč kvadratnih milj Severnega morja, da nemške ladje ne bi več mogle napadati ladij.

Toda napadi so samo izjeme in ne navada. Iz obupa ali pa iz optimizma lahko pride čas, da bo nemška mornarica prišla iz min na prosti in bo sprejela boj. Ima ga lahko takoj jutri, ako si ga želi.

Ako pa sovražnik ne pride ven, potem ostane samo ena alternativa, da se napadejo baze. Ko je Nelson dobil bitko pri Trafalgarju, je imel v angleških pristaniščih in vodah kot drugo obrambo veliko večjo rezervno brodovje, kot pa je bilo ono, s katerim je napadel sovražnika.

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Vojaki, vojni ujetniki, sorodniki, prijatelji in znanci.

ooo

Poskrbujemo denarna izplačila v Franciji, na Angliji, v Rusiji in Italiji.

Kadar nam pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo, katero ste prejeli od tam, kjer se ima plačilo izvršiti; na ta način nam pomagate sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK BAKER,

New York, N. J.

NOVE DOLOČBE GLEDE DRAFTA.

V WASHINGTONU SO OBJAVILI NOVO RAZPREDELITEV ZA DRUGO DRAFTANO ARMADO. VSAKEMU IZŽREBANEMU BODO IZROČILI VPRASALNO POLO, KATERO MORA NATO IZPOLNITI IN VLOŽITI. — PONOČENI NISO OZNAČENI KOT POSEBEN RAZRED. — NATANČNE DOLOČBE GLEDE UVRSTITVE V POSAMEZNE RAZREDE.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 15, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 14. nov. — Pet razredov, v katere je razdeljeno devet milijonov mož, registriranih za vojaško službo, in tudi za one, ki bodo pozneje registrirani, so danes oficijelno objavili v spušči vpraševalni poli generalnega maršala.

To polo mora vsak registrirani izpolniti ter jo vložiti.

Novi red kaže nekaj izpremenbe glede poizkusnega žrebanja, ki je bilo objavljeno pred nekaj časa. Nasprotno k gotovim poročilom se ne oproča oženjenih možkih kot razred, vendar pa postavijo oženjene možke skupaj v eno vrsto z odvisnimi ženskami in otroci in so zelo daleč na seznamu onih, ki so podvrženi službi.

Vpraševalna pola kaže, da bodo najbrž poklicali le ljudi prvega razreda razen v slučaju najsilnejše potrebe.

Pravni in zdravniški informacijski odbori, katere zdaj organizirajo v vsaki občini, bodo pomagali registrantom pri sestavi njih odgovorov.

Vsek, ki se je registriral, bo moral označiti, v kateri stroki je izvedene in iz takih seznamov nameravajo ustvariti posebne skupine, ljudi, izjavljeni v kaki posebni obrti ali profesiji, nakar bodo te sezname uporabili v slučaju potrebe.

Vprašanja glede odvisnosti so sestavljena tako, da jemljejo vpoštovati vsake možnosti in da mogoče dobiti vsake vrste informacije, ki so za odbore važne pri določanju razreda, v katerega bo določen spadaj.

Izpregladili niso niti najmanj posameznosti glede položaja odvisnih ali kakega stranskega vira dohodka.

Vsakemu, ki se je registriral, se daje po sprejemu vpraševalne poli sedem dni časa, da to polo izpolni ter jo vrne krajevnemu odboru.

Tukajšnji uradniki so mnjenja, da bo razpredelenje registrantov od strani odborov hitro končano.

Kakorhitro bo oni, ki se je registriral, izpolnil in vložil vpraševalno polo, mora na sprednji strani določiti razred, v katerega misli, da bo spadal.

Če je krajevni urad s tem zadovoljen, ni potrebna nobena nadaljnja akcija, dokler ne postane določen za vojaško službo ter je poklicali k zdravniški preiskavi.

Če pa krajevni odbor s tem ni zadovoljen ter stavi onega, ki se je registriral v drug razred, se brez vsakega odloka prijava priziv na okrajni odbor.

Prav posebne važnosti je objava pod sekčijo št. 4 glede splošnih pravil, da so brez veljave vse oproščenja in vsi odpusti, uveljavljeni pred dnem sedanjih pravil in na vodilni ter s tem tudi razveljavljeni vsi certifikati glede oproščenja in odpusta iz armada.

Soglasno s predpisanim razpredelenjem so razdelili one, ki so se registrirali v štiri razrede, po katerih bodo podvrženi vojaški službi, dočim je peti razred oni, ki mora spadajo postavno oproščeni od vojaške službe.

Kakorhitro bo vsak krajevni odbor izbral one izmed registrantov, ki spadajo v prva dva razreda, bo pričel izbirati poročene možke, ki so odvisni od svojih žen za podporo.

Nadalje poročene možke z otroci ali ne ter potem očete otrok brez mater, kjer niso ti možki koristno zaposleni, ali kjer izhajajo iz družine na podlagi dohodkov, neodvisnih od dela teh možkih.

Nadalje bodo vzelci neizurjene farmerske delavce in zatem neizurjene industrijske delavce.

Vsi ti ljudje spadajo na vpraševalni polo pod razred št. 1.

Ose, ki ne spadajo vneslednje tri

V tretji razred spadajo:

1. Možki z otroci, ki so odvisni od njega, a niso njeni prejšnji razredi.

2. Možki, od katerih so odvisni postarni in bolni starši.

3. Možki, od katerih so odvisni nezmožni bratje ali nezmožne sestre.

4. Okrajni ali občinski uslužbenec.

5. Zelo dobro izurjeni kurjači ali policisti, ki so bili najmanj tri leta v službi ene občine.

6. Potrebni carinski uradniki.

7. Potrebni uslužbenec Združenega državnega.

8. Potrebni rokodelci in delavci v orožarnah ali arzenali Združenih držav.

9. Potrebni uslužbenec Združenega državnega.

10. Potrebni pomočniki, državnični ali najeti voditelji potrebnih poljedelskih podjetij.

11. Potrebni špecialisti glede tehnik in mehanike pri vseh potrebnih industrijskih podjetjih.

12. Potrebni pomočniki ali pomočni upravitelji potrebnih industrialnih podjetij.

V četrti razred spadajo:

1. Možki, kateri so v glavnem odvisni od njih dela za vzdrževanje.

2. Mornarji, ki so dejansko zaposleni v mornariški službi državljanov ali trgovcev v Združenih državah.

3. Potrebni vodilni, nadzorujoči ali vodeči načelniki potrebnih poljedelskih podjetij.

4. Edini potrebni, vodilni nadzorujoči ali vodeči načelniki potrebnih poljedelskih podjetij.

5. Neizurjeni industrijski delavci.

6. Neizurjeni vodilni, nadzorujoči ali vodeči načelniki potrebnih industrialnih podjetij.

V peti razred spadajo:

1. Uradniki — zakonodajni, eksekutivni ali sodnijski uradniki Združenih držav, ter posameznih držav, teritorijev ter okraja Columbije.

2. Redni ali primerno izpravilno določeni duhovniki vseh vers.

3. Dijaki, ki so se dne 18. maju 1917 že pripravljali za službo duhovnikov v priporavnih šolah.

4. Osebe v vojaški ali mornariški službi Združenih držav.

5. Sovražni inozemci.

6. Inozemci, (sovražniki) ki stanujejo v Združenih državah ter zahtevajo zase pravico oproščenja.

7. Osebe, ki so popolnoma in trajno telešno in duševno nesposabne za vojaško službo.

8. Osebe, ki so moralno nesposabne, da bi bile vojaki Združenih držav.

9. Piloti z licencami, ki so dejansko zaposleni v svoji stroki.

V drugi razred spadajo:

1. Poročeni možki z otroci ali očete otrok brez mater, v katerih slučajih ni tako žena ali niso takci očeti oziroma otroci brez mater v glavnem odvisni od dela možkih za vzdrževanje in to radi tege, ker so na razpolago drugi primerni viri sličnega podpiranja. (Vzeti so zaslužki dela žene). To velja za slučaj, da bili vsi vpraševalni polo pričeni.

2. Poročeni možki brez otrok, kjer žena je, dasiravno je tudi registrant zaposlen, zaposlen v koristnih stroki. Možki, ki niso v glavnem odvisni od svojega lastnega dela za vzdrževanje in to zato, ker je njihova žena izurjena v kakem posebnem razredu dela, za katero je temeljno usposobljena in pri katerem je zaposljena.

3. Poročeni možki brez otrok, kjer niso v glavnem odvisni od svojega lastnega dela za vzdrževanje in to zato, ker je njihova žena izurjena v kakem posebnem razredu dela, za katero je temeljno usposobljena in pri katerem je zaposljena.

4. Poročeni izurjeni farmerski delavci pri potrebnih poljedelskih podjetjih.

Papeževa pročinja za Benetke.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 15, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Zurich, Švica, 13. novembra. —

Papež je prosil centralne države,</p

“GLAS NARODA”

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York \$5.00
in Canado.....	\$8.50 Za pol leta za mesto New York.. 3.00
Za pol leta	2.00 Za četr leta za mesto New York 1.50
Za četr leta	1.00 Za inozemstvo za celo leto 6.00

“GLAS NARODA” izhaja vsak dan izvzemski nedelji in praznikov.

“GLAS NARODA”

(“Voice of the People”)

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopisni bres podpisna in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovoli posiljati po — Money Order.

Pri spremembni kraju naročnikom prosimo, da se nam tudi prejmejo Mvalles naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:

“GLAS NARODA”

New York City.

82 Cortlandt St.

Telefon: 2876 Cortlandt

Dr. Janez Ev. Krek.

—000—

Iz Ženeve poročajo, da je umrl v Ljubljani dr. Janez Ev. Krek, znani slovenski politik in narodni ekonom.

Pokojnik je dosegel starost nekaj nad petdeset let.

Rojen je bil na Trati v Poljanski dolini na Gorenjskem ter se je posvetil duhovniškemu stanu.

Pozneje je vstopil v slovensko javno življenje ter je bil eden vodilnih sil Slovenske Ljudske Stranke, to je modernizirane stare klerikalne stranke.

Kot poslanec v deželnem in državnem zboru in kot politik v širšem smislu besede je bil neumorno delaven, a pri tem je vedno sledil svojim lastnim mislim in svojemu lastnemu prepričanju.

Vsled tega je prišel večkrat v konflikt z različnimi veljaki v svoji stranki, ki mu niso mogli odpustiti samostojnega mišljenja ali celo opozicije glede stvari, o katerih je bil prepričan, da niso dobre in koristne.

Posebno pa je zaslovel dr. Krek, vsaj kolikor je znano nam tukaj v Ameriki, v sedanjem vojnem času, ko je pogumno in možato nastopil proti raznemu nasilstvu avstrijske vlade ter je bil vsled tega obenem z drugimi rodujiblji spravljen za nekaj časa na varno.

V teh burnih vojnih časih ali mogoče še pred vojno se je pečal dr. Krek prav posebno z narodopisjem ter kulturnimi in gospodarskimi razmerami med jugoslovanskimi rodovimi.

Na podlagi svojih študij in opazovanj je obelodanil ono knjigo, katero smo pred nedavnim časom priobčali v Glas Naroda v slovenskem jeziku.

Ko se je prvič, odkar je izbruhnila vojna, v letošnjem spomladni, otvorilo zasedanje avstrijskega državnega zborna, je bil tudi dr. Krek med onimi malostevilnimi ljudskimi zastopniki, ki so imeli pogum dvigniti svoj glas za avtonomno Jugoslavijo in za lepo bodočnost jugoslovenskih narodov.

Pri tem njegovem delu ga je zdaj dohitela smrt, ne da bi dočakal dne, ko se bo rešilo balkansko in žnjim vred jugoslovansko vprašanje.

Prezgodaj je legend v grob.

Če je bil kdo in če je kdo, ki zaslubi plačilo za svoje delo, je bil to pokojni dr. Krek.

Pri tem ne pride vpoštov njegov stan ali njegova zvezza z zloglasno klerikalno stranko, temveč pride edinole — človek in domoljub.

Da so imeli Slovenci že pred vojno in tudi sedaj v vojnem času večje število mož take odločnosti, vstajnosti, delavnosti in odkritosrnosti, bi bili danes gotovo na drugem stališču kot so.

Dr. Kreka ni prištevati v vrsto onih javnih delavcev, ki se hočejo po telesu naroda povspeti in ki zasledujejo pri vsem svojem javnem delu v prvi vrsti osebne cilje in isčejo osebnih koristi.

On je bil priprav človek brez poželjivosti po posvetnem blagru in brez ambicij, da zavzame kdaj visoka in zavidanja vredna mesta.

Vse, kar je delal in storil, je delal iz nekega pravobitnega in prirojenega mu nagiba, ne da bi pri tem vpoštival svojo lastno osebo.

Dr. Kreka pa vendar ni doletela žalostna usoda nesobičnih rodoljubov in javnih delavcev.

Umrl je spoštovan od vseh in uvaževan celo od avstrijske vlade, ki je videla v njem glavnega zagovornika in predstavitelja jugoslovanske ideje.

Kot tak je lahko povsem nevraščno nastopal tudi proti uradnim organom in ministrom.

Vsakdo je vedel, da govoriti mož odkrito in da se ne bojti dati izraza svojemu mnenju.

S Krekom pa je padel v grob eden najbolj zaslužnih in sposobnih slovenskih javnih delavcev današnjih dni.

Svet, ki ga je videl dr. Krek v duhu pred seboj, to je Združena Jugoslavija, v kateri bodo srečni vsi jugoslovenski rodovi in v kateri bodo pozabljeni vsi malenkostni spori in krajevne razlike, se bliža uresničenju.

To uresničenje se bo izvršilo brez vsakega dvoma v doglednem času, čeprav morda ne v obliku kot bi ugajala temu ali onemu na tej ali oni strani Atlantika.

Naravnega poteka stvari ni mogoče prisiliti in proti vočnem zakonom je vsak boj nemogoč in brezuspešen.

Da pa se je človek kot je bil Krek zavzel in sicer traj do za idejo Jugoslavije, je zaslužno za veliki preobrat, ki

se je že pred sedanjem vojno in najnovješčem času izvršil brez vsakega dvoma tudi pri onih, ki so dozdaj trajno odklanjali vsako združenje jugoslovenskih narodov in to iz lastnih in sebičnih obzirov.

Da je videl učenjak kot je bil dr. Krek možnost takega združenja ter tudi znanstveno proučil to možnost, je bolj razveseljivo znamenje kot so vse izjave raznih odborov in kancelarij in bolj kot so vsi navdušeni govor, kateri so objavljeni sempatam po naših slovensko-ameriških časopisih.

Dopisi.

—000—

New York, N. Y.

bolje in upam, da bo kmalu prišel iz bolnišnice.

Prišel je čas veselje. Tega se zavajo tudi newyorski društva, kajti nekatera so že imela svoje zabave, nekatera se pa pripravljajo. Tudi “Slavec” se je odločil, da bo priredil v sredo 28. novembra, zvečer pred zahtvalnim duevom, svoj družinski večer pri našem rojaku g. Vinku Zevniku na 193 Kniekerhoek Avenue v Brooklynu, N. Y.

Kakor se slusi, no večer zelo zabaven, kajti poleg petja bo še večne zabave, kakor šaljiva pošta, licitacija itd. Izžrebana bo tudi debela goska, ki se že nahaja v rokah izvedena za pitanje.

Slavčeve prireditev so po svoji raznovrstni zabavi zelo pozname po Greater New York; zaradi tega je pričakovati ta večer velike vdeležbe. N.

Mohawk, Little Falls, N. Y.

Ze zopet Vas nadležujem in Vas prosim za malo prostora v Glasu Naroda, katerega v resnici ne berem. Zato sem pa tudi Vas naročnik. Če imam le kaj časa, ga vzemam v roko in ga najprej obrnem na drugo stran, da vidim, ka se godi našim fantom pri vojakih in drugi take reči. Seveda ne znam bogve kako brati, ali pisati, ker je že poteklo mnogo let, odkar sem se učil takih stvari; kmanu jih bo že 40.

Že zadnjici sem rekel, da nimam mnogo časa. Zdaj se vedno pridržam, da ne orjemo dan za dnevom. Roke so utrujene; oči zmučene, kajti paziti moram vedno na svoja dva pomagača.

Ko sem pred več leti prišel v Združene države, nisem poznal te, ne onega; ne dobrega, ne slabega. Danes poznam dobro in slabo. Leta 1911 sem postal v stare domovino svojo ženo, da bi spravila posestvo v pravi red. Res je prisla domov, prisla pa je hitro nazaj, ker tam ni bilo mogoče živeti. Zato sem si mislil, da je najbolje, da se tam prodra in ostane domov tukaj. Tako se je tudi zgodilo.

Letošnjo pomlad sem imel pa vendar nekaj sitnosti. Sicer ni vredno, da bi zaradi tega prijeti za pero, ali pa da bi plijuni in rekel “fej”, vendar hočeš nekaj omeniti, kako je bilo. Nekega ponudljadanskog dne sem šel s svojo ženo v mesto, da nakupim nekaj potrebičin. Žena je kupovala za-se in jaz za-se. Vse naložim na voz, ko se žena spomni, da je nekaj pozabila, potem se spomni tudi jaz, da sem tudi nekaj pozabil. Voz pustim na cesti in ko se vrnem, zagledam, da je ravnotek odkuril od voza nek uživoč z mojim zavirkom. Ni bil mnogo vreden, da bi zaradi njega trgal podplate, toda širi dollarje vendarje. Stekel sem za tatom. Za prvin voglom ga zlatotim, zagrabit za ovratnik in ga zavirkam. Ni bil mnogo vreden, da bi zaradi njega trgal podplate, toda širi dollarje vendarje.

Letašnjo pomlad sem imel pa vendar nekaj sitnosti. Sicer ni vredno,

da bi zaradi tega prijeti za pero, ali pa da bi plijuni in rekel “fej”, vendar hočeš nekaj omeniti, kako je bilo. Nekega ponudljadanskog dne sem šel s svojo ženo v mesto, da nakupim nekaj potrebičin. Žena je kupovala za-se in jaz za-se. Vse naložim na voz, ko se žena spomni, da je nekaj pozabila, potem se spomni tudi jaz, da sem tudi nekaj pozabil. Voz pustim na cesti in ko se vrnem, zagledam, da je ravnotek odkuril od voza nek uživoč z mojim zavirkom. Ni bil mnogo vreden, da bi zaradi njega trgal podplate, toda širi dollarje vendarje.

Eden izmed pečnarjev.

Cleveland, Ohio.

Popisati hočem življenje v tujem mestu.

Prejšnji teden smo imeli volitve županja in drugih mestnih uradnikov. Najbolj hud boj pa je bil med mokrimi in suhim. Zdaj se še ne ve, katera stranka je zmagača. (Zmagali so suhači. Opredeleni).

Dela se dobro, plače so pa razlike. Draginja je velika, pa pravijo, da bo še večja. Pričudilo se bo komaj za sproti. Da bi le to bilo, pa bo dobro.

Poročati hočem tudi žalostno vest. Due 8. novembra je umrl Anton Simončič, star 34 let. Tukaj je bival 15 let; ozemljen je bil 11 let in pol. Doma je bil iz Št. Ruperta na Dolenjskem. Tukaj zapuščeno ženo in dva sina, starci 2 in 4 leta, ter tri bratre: Jožeta, Janeza in Franca; v starem kraju pa mater in dve sestri. Ranjki je bil dober oče svojih otrok. Bil je pri dveh društvinah, in sicer pri Clevelandski Zvezdi štev. 9 in pri

četrtem.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 15. 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Tokio, Japonska, 14. novembra.

Japonski vojni minister generalni poročnik Oshima je obvestil japonske liste, da je popolnoma nemogoče poslati v Evropo čete, ker bi

bilo to zvezzano z velikanskimi stroški in ker primanjkuje ladij.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 15. 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Paiz, Francija, 14. novembra.

Kakov poroča “Temps” z laške fronte, se zatrjuje, da se je general Cadorna, ki je odklonil ponudbo, da bi zastopal Italijo v medvezniškem vojnem odboru, uklonil pritisk in privolil, da bo zastopal Italijo.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 15. 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 15. 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEĐAD

bomo začeli takoj razpoložljati, ka

korito dobitno potreben dovolj.

Rejake in naročnika prosimo,

naj se par dai potrebu.

Pozdrav vsem Slovencem in

Slovenkam širok Amerike.

Al. Šulc.

IMEL JE EDINO UPANJE.

IN V TEM UPANJU SE NI MOTIL.

Nek moj prijatelj je nedavno vzel zelo hud prehlad, ki se je pozneje izkazal za slab slučaj protina. Poskusil je na sto različnih zdravil. Drgnili je mazila in obliže, pa brez uspeha. Postal je zelo slab po razpoložen.

Jaz sem mu povedal, da je zanj le eno zdravljenje in sicer slavno REMO PROTIPROTINSKO

ZLICNO ZDRAVILO. To je bilo tudi njegovo zadnje upanje. Pa še več, v tem se ni zmotil. Ta revez je postal po polno zdravljenje. Porabil je zdravilo in danes je zdrav kot sem jaz in jaz lahko rečem, da sem zdaj pri najboljšem zdravljenju.

REMO PROTIPROTINSKO ZLICNO ZDRAVILO je najboljše in najuspešnejše zdravilo za protin.

Ena steklenica REMO je \$1.00, tri steklenice \$2.80, šest steklenice popolno zdravljenje \$5.00 s poštino vred. Pošljite svoje naročilo na sledeči naslov:

CROWN PHARMACY

2812 E. 79th St., E. Cleveland, O. Seveda, smete nam zaupati kašnokoli težavo. PIŠITE.

Poraz boljševikov.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni urad v ELY, MINN.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Box 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik Neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUŽE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.
POROTNIKI:
GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI GDBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAŽEVNALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikojoči se uradnih začetek, kakor tudi denarne odšiljatve, naj se pošljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo seziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop.

Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestevici.

V blagani ima nad četrt miljona dolarjev; bolniških podpor, poškodb in smrtnin je že izplačala do 1,300,000.00 dolarjev.

Bolniška podpora je centralizirana, vsak opravičen bolnik si je svest da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih naselbinah, tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitev novih; društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljnja pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC PRI SPODAJ NAVEDENIH DRUŠTVIH.

Sv. Cirila in Metoda, štev. 1, Ely, Minn.

Suspendirani: John Kenig 59, 197, 1000, 43; Frank Pešelj 81, 13969, 1000, 30; Matt Škraba 84, 16204, 1000, 29; Frank Zgone 63, 1518, 1000, 35; John Zobec 70, 345, 1000, 31; Mary Zgone 63, 9957 500, 36; Rozalija Zobec 69, 9954, 500 37.

Sv. Brez Jezusa, štev. 2, Ely, Minn.

Pristopil: Ignac Puelj 87, 19270, 1000, 30.
Zopet sprejeti: Frank Žagar 87, 17699, 500, 27; Louis Osredkar 73, 18736, 1000, 44; Anton Vidervol 89, 17421, 1000, 24.

Premenil zavarovalnino iz \$1000 na \$500 Frank Puelj 89, 17401 500, 24.

Prestopil k društvu sv. Alojzija štev. 57 Export, Pa: John Vičič 76, 16283, 1000, 40.

Sv. Marija Pomagaj, štev. 6, So. Lorain, Ohio.

Pristopila: Mary Stembal 77, 19281, 500, 40.
Umrla: Mary Fertalj 68, 8249, 500, 38.

Sv. Cirila in Metoda štev. 9, Calumet, Mich.

Umrl: Geo Bajuk 60, 758, 1000, 41.
Pristopili k društvu sv. Florijana So. Range, Mich. Lojza Bahor 83, 13789, 500, 27.

Pristopil k društvu sv. Jožefa štev. 20 Gilbert, Minn.: Valentín Kočar 95, 17983, 1000, 20.

Sv. Jožefa, štev. 12, Pittsburgh, Pa.

Zopet sprejeti: Jakob Kranje 84, 2811, 1000, 20; Anton Simončič 78, 1050, 1000, 25; Terezija Simonečič 78, 9955, 500, 28.

Suspendirani: Frank Gruber 85, 7864, 500, 23; Mary Gruber 92 17256, 1000, 21.

Sv. Alojzija, štev. 13, Baggaley, Pa.

Pristopili: Stefan Kovačič 96, 19285, 500, 21; Karol Manžek 89 19282, 1000, 30; Marija Jandričič 89, 19284, 500, 28; Zofija Manžek 93, 19283, 1000, 24.

Sv. Cirila in Metoda, štev. 16, Johnstown, Pa.

Pristopil: Frank Supanc 82, 19300, 500, 35.

Sv. Alojzija, štev. 18, Rock Spring, Wyo.

Zopet sprejet: Jernej Gianetti 71, 10371, 1000, 37.

Suspendirani: Anton Dolenc 68, 1417, 1000, 36; Frank Toler 87 4063, 1000, 18; John Velaga 81, 16866, 1000, 32; John Toler 91, 7019 1000, 16; Frančiška Dolenc 71, 8654, 500, 35.

Prestopil k društvu sv. Martina štev. 83 Superior, Wyo. Mike Oremovič 72, 14352, 1000, 39.

Prestopil k društvu sv. Janeza Krstnika štev. 75 Canonsburg, Pa. Jernej Gianetti 71, 10371, 1000, 37.

Sv. Alojzija, štev. 19, So. Lorain, Ohio.

Pristopil: Andrej Mušulin 77, 19286, 500, 40.
Suspendiran: John Šebenik 96, 18270, 500, 19.

Sv. Jožefa, štev. 20, Gilbert, Minn.

Suspendiran: Josip Pečnik 88, 12600, 500, 22; Jakob Jiglovski 79, 2870, 1000, 35; Josipa Jiglovski 68, 8773, 500, 38.

Sv. Jurij, štev. 22, So. Chicago, Ill.

Zopet sprejet: John Kraječič 68, 1560, 1000, 33; Frank Cepuran 85, 11840, 1000, 24; Frank Velkavrh 92, 13492, 1000, 18; Josip Kolar 69, 10037, 1000, 39; Frank Gorene 78, 1550, 1000, 25; Jakob Kovach 68, 1559, 500, 35; John Makar 72, 1569, 1000, 30; Anna Kraječič 70, 8850, 500, 36; Mary Kolar 70, 14064, 1000, 41.

Zopet sprejeti: Jera Kovač 69, 8853, 500, 37; Jela Makar 74, 8862, 500, 32.

Suspendirani: Krist Šeme 68, 10203, 1000, 39; Štefan Gregurič 86, 18523, 1000, 30; Tomo Mikulič 87, 18943, 1000, 30; Martin Vlatkovič 73, 18714, 1000, 43; Josip Rukavina 79, 6167, 1000, 27; Mary Gregurich 85, 8658, 1000, 31.

Sv. Ime Jezusa, štev. 25, Eveleth, Minn.

Zopet sprejet: Anton Pečar 86, 12773, 1000, 24.

Sv. Štefana, štev. 26, Pittsburgh, Pa.

Suspendirani: Anton Zbašnik 89, 19071, 500, 28; Lubo Mirkovich 82, 17830, 1000, 26; Helena Zbašnik 94, 19072, 1000, 23.

Sv. Jožefa, štev. 29, Imperial, Pa.

Zopet sprejet: Viktor Hodnik 95, 16419, 1000, 18.
Suspendiran: John Radešek 79, 17785, 1000, 35.

Sv. Jožefa, štev. 30, Ohisholm, Minn.

Zopet sprejeti: John Lovšin 72, 207, 1000, 26; Louis Prijatelj 94, 16088, 1000, 19; Mihael Peškar 79, 18304, 1000, 36; Frank Drap 80, 14952, 1000, 32; John Lavrič 81, 6485, 1000, 26; Terezija Lovšin 74, 8002, 500, 32; Frances Lovšin 83, 9053, 500, 24.

Suspendirani: Josip Nels 96, 16759, 1000, 17; John Nels 86, 13720, 1000, 23; John Jančar 86, 17300, 1000, 27; Joseph Jančar 88 17299, 1000, 25; Anton Baraga 94, 16963, 1000, 19; Martin Pešel 69 13503, 1000, 41; John Bukovec 82, 18948, 1000, 35; Anton Gradišek 81, 10895, 1000, 27; John Ciprijan 72, 15866, 1000, 40; Joseph Češarek 87, 15938, 1000, 25.

Sv. Marija Zvezda, štev. 32, Black Diamond, Wash.

Prestopil k društvu sv. Alojzija štev. 18 Rock Springs, Wyo. Anton Kralj 80, 6195, 1000, 26.

Sv. Barbara, štev. 33, Trestle, Pa.

Suspendiran: Jacob Fatur 88, 15417, 500, 24.

Sv. Petra in Pavla, štev. 35, Lloydell, Pa.

Umrl: Anton Ileršič 83, 4356, 1000, 22.

Sv. Alojzija, štev. 36, Conemaugh, Pa.

Pristopili: George Keliop 96, 19287, 500, 21; Josefina Kavšek 82, 19288, 500, 35; Margareta Ošaben 75, 19271, 500, 42.

Prestopil k društvu sv. Petra štev. 69, Thomas, W. Va.: John Korošec 87, 7209, 1000, 20.

Sv. Janeza Krstnika štev. 37, Cleveland, Ohio.

Pristopili: Josip Mrhar 87, 19292, 1000, 31; Anton Vičič 79 19295, 1000, 39; John Hočevar 77, 19294, 1000, 40; Frank Lindič 79, 19293, 1000, 38.

Suspendirani: Mike Ausek 87, 18445, 1000, 27; Viktor Kranje 65, 12046, 1000, 44; Bernard Martič 91, 18409, 500, 25; Louis Marn 92, 15197, 1000, 20; Anton Pelko 95, 17120, 1000, 18.

Prestopil k društvu sv. Janeza Krstnika štev. 71 Collinwood, Ohio: Valentin Bokal 85, 14130, 1000, 26.

Prestopil k društvu sv. Petra in Pavla štev. 35 Lloydell, Pa: Frank Popit 36, 16976, 1000, 36.

Sv. Barbara, štev. 39, Roslyn, Wash.

Odstopila: Katarina Gašparac 83, 10196, 500, 25.

Zopet sprejet: Louis Praček 74, 10956, 1000, 34.

Prestopil k društvu sv. Stefana štev. 26 Pittsburgh, Pa.: Mihael Omahne 87, 17844, 500, 27.

Sv. Jožefa, štev. 41, Palestine, Ohio.

Pristopil: Tomaz Tušar 01, 19272, 1000, 16.

Sv. Marija Pomagaj, štev. 42, Pueblo, Co.

Pristopila: Mary Tekavec 98, 19301, 500, 19.

Sv. Alojzija, štev. 43, East Helena, Mont.

Prestopil: Anthony Ambrož 1900, 19288, 1000, 18.

Sv. Jožefa, štev. 45, Indianapolis, Ind.

Premenil zavarovalnino iz \$500 na \$1000 Miha Krič 75, 10678 1000, 42.

Sv. Barbara, štev. 47, Aspen, Colo.

Zopet sprejet: Tony Horvat 90, 17255, 1000, 23.

Sv. Petra, štev. 50, Brooklyn, N. Y.

Pristopil: Josip Škrabe 84, 19290, 250, 34.

Sv. Petra in Pavla, štev. 51, Murray, Utah.

Suspendirani: Frank Jančar 90, 14073, 1000, 21; Josip Uzelac 83, 12460, 1000, 26.

Sv. Jožefa, štev. 52, Mineral

Naznani.

Tem potom pozivljam članice Marije Čistega Spodjetja štev. 120 JSKJ, da se počasnočitveno vdele prihodnje redne mesečne seje, katera se vrši dne 2. decembra ob 2. uri popoldne. Na programu imamo več važnih stvari in voliti imamo društveni odbor za prihodnje leto. Potem moramo ukreneti glede novih prostorov za društvene seje, kakor je bilo že predlagano na zadnji seji. Nadalje imamo radi sv. maše, ko bo dne 8. decembra papež Marije Čistega Spodjetja, patronice našega društva, da se vdeležimo vse, kakor je v zapisniku. Torej pridite vse! Katera se ne vdeleži, bo kaznovana po pravilih. Tako je bilo sklenjeno na zadnji redni seji dne 4. novembra t. l.

S sosedrskim pozdravom
Frances Skubie, tajnica.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Nek član JSKJ, Gilbert, Minn.
Dopisov brez podpisa ne prihujemo. Vsak tak dopis gre v koš.

V A B I L O

na

VELIKO

PLESNO VESELICO

katero priredi
žensko društvo
MARIJE ČISTEGA SPOČETJA
st. 120 JSKJ.

v dvorani Mr. Josipa Skale
v Ely, Minn.,
v četrtek dne 29. novembra t. l.

(na Thanksgiving Day).

Vljudno vabimo vse sobratska društva JSKJ, in društva SNPJ, kakor tudi vse občinstvo, domače in iz bližnje okolice, da se mnogočitveno vdeleži naše veselice.

Pridite vse na zabavo ta dan in mi zmanjstvni iskati, ko kmalu odide!

Na svjedenje na veselici!
klide Odbor.
(15&22-11)

Zopet Nemci.

Bernard Wilts, uslužben kot klerek pri Hoffmann-Billing Co. v Milwaukee, Wis., ki je podanik sovražne države je bil aretiran, ker ni imel permita. Ko so preiskali njegov dom na 510 Frederick Ave. vladni agencije, so našli pri njem sliko kajzera, pod katero je bilo napisano: "Kjer leži pokopan Namee, ki je umril v zvestem izpolnjevanju dolžnosti za svojo domovino in kjer je nemški general zasadil svoje kremlje, je del žela nemška ter bo nemška ostala."

Uradniki so preiskovali več stanovanj in trgovskih lokalov ter se našli mnogo fotografij kajzera, ki je nemške cesarske rodbine, katere so zaplenili.

Pomanjanje živil.

Iz Virginia, Minn., se poroča: Tukaj vlažna pomanjanje najpotrenejših živil. Mleko stane od 11 do 12 centov kvart, smetana od 50 do 60 centov kvart, surovo maslo 53 centov, jajca od 52 do 55 centov ducat, sladkor 10 centov funt in teh predmetov skoraj dobiti ni. Farmerji blizu Cook, Embarrass in Pike River prodajajo živilo, ker je krma predraga; stanje od \$30 do \$40 in se potem ne izplača držati živilne zaloge.

Zaradi pomanjanja premoga se je potrudila mestna uprava sama, da preskrbi potrebno kurivo. Uradniki mesta so proučili, da lahko dobe iz Illinois ali Indiana premog na mestu po \$2.80 ter bi stal postavljen v mesto Virginia \$6.17 tona. Zapiska je le to, ker se ne dobi tovarnih zeleničnih vozov. Mesto se bo obrnilo na vladu, da se poskrbi, da se porabijo za prevoz premoga zelenični vozovi, ki so bili rabljeni poleti za rudo. Preiskava je tudi doganal, da stoji na stotine praznih voz v bližini Buhla in drugod, ki bi se dali porabiti za prevoz premoga.

Ženske v tovarnah.

Bangor & Aeroostok zelenčne je zaposlila za skupaj 25 žensk, in sicer za ramne dela v strojnih tovarnah. Do sedaj je družba zaposljena z ženskimi delavami, katerim plača iste plače kakor moškim. V nekaj mesecih bo zaposlenih, kakor je izjavila družba, več sto žensk pri ramnih delih, katera so do sedaj opravljali izključno le moški.

Luterski ljudje

000
Povest. — Spisal Janko Kersnik.
000

(Nadaljevanje).

III.

Spolnile so se vroče želje, Spet zrejo srečne te oči; Pa kaj ni čisto mi veselje, Kaj brdka kapija ga grena?

Boris Miran.

Tri dni je prebil mladi slikar doma, obiskal v tem vso bližnjem rodbino, poizvedel vse novosti, bodisi zanimive mu ali ne, in po spoldanskem obetu ečetrtega dne je stal v večini vratih rojstne hiše ter pogledoval na desno in levo ter gori v jasno poletno noč; vedel ni, kaj bi pričel. Domaci so odhajali na polje, in kaj bi tudi ž njimi? Govoril je bil z materjo in sestram skoro o vsem svojem in nujnem življenju — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o sosedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo. Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja navdil.

Tam gori v zakotju se je svetila sprednja stena potoskega gradu, in nekoliko odprtih oken, v katerih so se zibala zelenja zgrinjalna, so dajnja prilika sluhnji, da tam morda biva nekaj ljudi, s katerimi bi se občevalo tako, kakor je znamaj po svetu, po mestih. Slikar je ozrl nekolikokrat tja in v mislih mu je bilo, da bi šel gori v grad.

"Pa kaj?", je dejal sam pri sebi, "kdo ve, kakovi ljudje so! In če tako pomagate do boljšega uspeha pri našem delu."

"Na svjedenje na veselici!" kliče Odbor.

(15&22-11)

Zopet Nemci.

Vljudno vabimo vse sobratska društva JSKJ, in društva SNPJ, kakor tudi vse občinstvo, domače in iz bližnje okolice, da se mnogočitveno vdeleži naše veselice. Pridite vse na zabavo ta dan in mi zmanjstvni iskati, ko kmalu odide!

Stopil je nazaj v vežo in šel potem po ozkih leseni stopnicah v svojo malo podstrešno sobico ter legel na postelj.

Pa tudi spati ni mogel.

Vstal je zopet in jel premestiti v omariči svoje male stvari.

"Najbolje bo, da grem; jutri ali pojutranjem! Kaj bi se človek sušil v tem dolgem času?"

Vrhil se je zopet pred vežo. Še enkrat je pogledal gori k Potoku in zamrzel:

"Neunato bi bilo res, hoditi tja, kdo človek ne pozna ljudi!"

Obrnil se je na nasprotno stran in korakal počasi po ulicah v vas.

Sredi Rodice, malo potisnjene v lev breg, ki se je polagoma izgubljeval v spodnjem ravnem polju, je stala edina vaška krmena: "pri Petru" so jo imenovali kmetje, in slovela je zaradi dobrega vina po vsej okolici.

Na desnem koču lepo pobljene hiše je rastel star, kosat oreh in v njegovi seni je stala mala, z deskanimi obočenimi lopama. Poleti je obedovala tam družina in so sedali tja pivec; redki so bili seveda v delavnici, zlasti v tem času, pa zato jih je bilo ob praznikih in nedeljah več.

Kosan je to že vedel; zato se je tudi skoraj začudil, ko je, zavisič okrog vogla, videl, da nese dekla vino in kruha iz hiše tja proti lopu. Postal je pred vežo in čakal, da se vrne dekla. Rad bi bil sedel tja v lopu, zakaj v hiši — to je tudi vedel — je bila peč zakurje na koker pozimi.

"Kdo je tam pod orehom?" vpraša dekla, ko se je bila vrnila.

"Grajski so tankaj", reče ona. "Grajski?" ponavlja slikar.

"Ali prinesem vina?" vpraša dekla.

"Da, da, vina!" ukaže oni ter stopi proti orehu.

V lopi sta sedela dva gospoda v lovske opravi; slekla sta bila srušnji in edočila klobuka; eden je ukazoval psu, ki je sepihal pod mizo, naj leže v kot pod klop. — Vroče je bilo vsem.

Slikar pri vstopu v lopo vljudo pozdravi, in ko zapazi začuden pogled, s katerim sta ga pri odzravu merila onadvina, prisesti hladno.

"Slikar Kosan."

"Nadlajniant Werner", reče eden izmed onih dveh ter potem, pokazavši starejšega tovarisa, nadajuje: "to je pa moj prijatelj pl. Berg, zasebnik iz Lipskega."

Kosan je sedel na klop poleg nadlajnianta ter obrnil pogled na enkrat vanj.

"A, vas sem pred nekoliko dnevi menda že videl!" reče veselo oni.

"Da, jahali sta tam gori proti vasi!", odgovori slikar.

"Obišcite nas vendar!" je dejal pri slovesu nadlajniant.

Berg je stal na strani.

"Hvala vam, a ne vem, bom li še dolgo tu, morda že odidem juči," reče slikar.

"Pa vendar, če še ostanete!"

Berg pozdravi mirno mladega moža in potem se razidejo.

Kosan je krenil na desno čez malo brdo, ki se je izgubljal v nizkem borovem gozdčku, tja skozi je vodila steza v ovinku zoper nazaj v četrto ure oddaljeno vas.

Nova znanstvo ga ni posebno zanimalo. Starješki mu je bil dozaj takorek zastavica in on ni imel posebnega ali sploh nobenega razloga reševati jo. Nadlajniant pa je bil navaden človek, lahkomiseln, brez trdnih nazorov, individualna, ki živi, ker je v življenju posajan. Tako je nazaj je nagnil na zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o sosedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne farovske kuharice Marijane z mežnarjevimi Jurijem govoriti pa se mu ni ljubilo.

Znanca ni imel bližu nobenega, s katerim bi se bil lahko poménjal tako, kakor si je želel in kakor je bil v zadnjih dveh letih svojega skoro nemirnega življenja — morega ni nihče več vedel; o dobrini, o susedovi telci ter o najnowje: zaroki nekdajne far

Jan Marija Plojhar.

Ceški spisal Julij Zeyer.

(Nadaljevanje).

Začela mu je torej praviti, kaj vse je v Rimu novega. V 'Belle arti' je izvanzredna razstava slik španske akademije, mnogo se je govorilo o njih, v 'Teatro Valle' je igrala Virginia Marini, v 'Costanzi' Salvini, v 'Argentini' je pela neka pariska pevka. V Kvirinalu je bil 'cerke' pri kraljici, oblike bajne, kraljica jo je imela iz brokata povsem novo rožnate barve, prekrano s srebrnimi renesančnimi etevicami, tako fumi, da jih bi bilo mogoče 'samou slutiti', v laseh in na vratu je nosila smaragde, tako je bila krasna, da so dame in gospodje le izteka zadrževali vzhlik občudovanja. In še nekaj o kraljici. Nedavno je šla zvečer v temi na balkon, misleč, da je ne vidi nihče; toda zapazil jo je nekdo na trgu, se ustavil, in za hip se je nagnito ljudstvu, nekdo je prasknil z vžigalec, potem drugi, tretji, in maglo kakor po enem navdušju jih je zapalovalo tisoč, in tako je bilo nadomeno improvizirano originalno razsvetljenje z liliuputanskih baklami. Občinstvo je pleskalo, klivelice 'Evviva', v kraljice se je smejala, pleskala z občinstvom in se zahvaljevala. Ah, kakšen biser dobrote, krasote in gracie je ta kraljica Margerita! Je načudljeno končala gospa Giovannina.

Gospod Plojhar je rad pritrdiril in ko je bil zvedel vse rimske novice, se jo napravil tako, da je bil tudi za gledališče, ko bi se mu pozneje ljubilo, iti tja.

Sel je na Corso, kjer je bila običajna večerna gneča ljudi in kočji, vpitje prodajalcev večernih listov in vočenih vžigalnic, sneh pojavlja pred kavarnami, življenje in beganje.

Danes ga je vse to nekako veselilo, morda zato, ker je pogrešal to življenje in beganje v oni samoti in oddaljenosti v kampanji, morata, ker se je mladost ozvala v njem močnejše nego davno preprije mladost, ki skorpi v puščavil in se včasi, čeprav zvezana in pogrena, vendar vzravnata z usmervom, polnim solnce, pomladni, s hrepenjem, polnim sladkosti, z nedoločljivim utripanjem srca, kakor bi pričakovala nekaj neznanega, nenadnega. In endno, tudi glad se mu je danč oglasil v vsem občetu, tja, in Jan Marija je težko čakal, da odbije sedem, ko počuti v 'Cafe de Rome', kjer je načudljeno večer.

Danes tam še ni bilo mnogo gostov, pri razmerni tihoti je zorej lahko slišal pogovor dveh gospodov, ki sta sedela pri mizi blizu njega.

Govorila sta o gledališčih, kaza sta se navdušena, eden že iz prve veličil Salvini, potem je prisla na vrsto Virginija Marini in njena Mesalina v žaloigri enakega imena, ki jo je spisal Cossa, njen poslednji prizor, ko pride Mesalina-Marini na smrt ranjena na oder, ko se iz njenega slabega vzkrica "Caludio" silsi, kako jo duši kri, kako pada potem težko kakor kip na obraz in krčevito zarije prste v zemljo.

Pripovedovanje tistega gospoda je bilo tako živahno, da se je Jan Marija namenil iti v 'Valle', kakor brž nastopi gospa Marini v Mesalini.

V tem se je zavzel drugi gospod, ali: "Ali letos še niste poseti 'Argentine'?" je vprašal. "Predstave so se še začele, letos zore, vse one, ki so se rodili tisti so se zapoznili", je rekel prvi gospod, "kaj pa igrajo tam?" — "Ves čas 'Carmen' — toda kako! Iz Pariza je prišla Galli Marija, ki ostane tu do Velike noči. Zasnova je v Parizu logo 'Carmen', kakor veste. Oh, tega ni mogoče opisati — idite in se prepričajte!"

Jan Marija že več ni poslušal. Njegove misli so začele hitro blo-

diti, spomini so mu mrgoleli v možganih, v sru, v duši. Tresel se je razburjenosti.

O gospje Galli je nekoč govorila gospa Dragopoulos, oni večer na plesu, takrat ko ga je povabila k sebi z obljubo, da mu zapoje in zapestje prizor v krém iz operi 'Carmen'... On je bil prišel, on je plesala...

Zapri je oči in odrinil svojo večerjo.

"Natakar!" je poklical.

Ta je prišel z dolžnim poklonom.

"Je li danes opera v 'Argentin'?"

"Je, gospod, 'Carmen' igrajo kakor vedno", je odgovoril natakar, ko je bil pogledal v časnik, ki je ležal na mizici pod ogledalom. "Zacetek je ob osmilj", je pristavil.

Jan Marija je pogledal na uro.

"Dobro, Pokušite mi voznika", je veljal počasno, kakor bi sklepal proti svoji volji.

"Zakaj pojdem tja?" je premisljeval, predno je prišel izvošček.

"Da bi spomine klejal nazaj, spomine, ki me ponižujejo? Toda silno mu je bilo srec, kri mu je vrelo po zih. Zelo se mu je, da ga palijo njeni poljubi na ustnicah, na sreu. Oni poljubi, ki jih je preklinjal. Preklinjal! Ali v hitri reakciji svoje kipeče čutnosti je hrenpel po njih, vsaj po spominu na, in godba opere 'Carmen' naj bi oživljala ta spomin.

In megli, ki se je dvigala iz ognja njegove razburjene čutnosti, se je pojavila tedaj bledo in nedoločljivo neka postava, zavita v star turški šal obledeli barve, stojec pred starimi drevesi, zaradi solnca se so svetili na njeni mehkih, svetlih laseh in njene oči so bile polne tih vnenosti, rjavkaste, temne, vlažne kakor koštine, in je slišal nekaj, kar je bilo podobno umirajočemu odmenju pozabljenje, davne meditacije.

"Beatrica!" si je zašepetal skezano, toda vedno je še divji čarone minulosti prihajal na površje, one minulosti, polne trpljenja, pa tudi neizrecene razkošja in neizmerne razdražbe.

"Izvošček čaka", je naznani natakar.

"Kakšen izvošček?" je vprašal razmišljeno.

Natakar je s takšnim presenečenjem in tako čudnim usmervom pogledal nanj, da je mladega moža oblika rdečice.

"Ah, res, res", je rekel tiho in nesmel. Dal mu je dva franka na pitnino, potem je hitel iz gostilne. Skočil je v kočijo.

Natakar je šel za njim na ulico.

"Kam naj peljem?" je vprašal izvošček.

Jan Marija je molčal.

"Do 'Argentine'!" je odgovoril zanjanatakar ter zaprl kočijo.

"Usoda!" si je šepečal mladi mož ter se stiskal v kot...

Na tej kratki cesti do gledališča so se godili z njim pravi čudeži.

Nekaj uporu podobnega je štirlj v sebi, uporu proti svetu, proti svojim nazorom in nameram, a nedolenočno tudi proti Katarini, tej Beatrici, ki se je prestreljala izgubljala v meglah, se neprenehoma vnašala do nedosežnih višav.

Prezgodaj je prišel k predstavi.

Gledališče se je še pomalem začelo polniti. Toda to mu je bilo skoraj prijetno, sedel je in premisljeval, razbiral svoje najnovješje na-

"Predstave so se še začele, letos zore, vse one, ki so se rodili tisti so se zapoznili", je rekel prvi gospod, "kaj pa igrajo tam?" —

"Ves čas 'Carmen' — toda kako!

Iz Pariza je prišla Galli Marija, ki

ostane tu do Velike noči. Zasnova

ja v Parizu logo 'Carmen', kakor veste. Oh, tega ni mogoče opisati — idite in se prepričajte!"

Jan Marija že več ni poslušal. Njegove misli so začele hitro blo-

PAIN-EXPELLER

je postal domača beseda v vseki slovenski družini radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in nadlogah.

Sedaj razmerje so nas primorale, povišati ceno na 35 in 65 centov za steklenico, a hočemo, da ostane iste kakovosti in da enako učinkuje.

S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto močjo tudi dobite. Nikar se dajte premotiti z nižjo ceno nizvrednih ponared.

Stari, pravi Pain-Expeller dobete le v zavitku kot je tu napisano. Pri kupovanju pazite na sidro znamko, na besedo Loxol in na nasci in.

Pravi Pain-Expeller je dobiti v vseh uglednih lekarjih in naravnost od nas. Steklenica za 65c, ker obsega več kot dvakrat toliko.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Pismo slov. vojaka.

Camp Gordon, Ga.
Taborišč Gordon se nahaja v severnem delu države Georgije. V campu je sedaj vsega vojska 26,000, od katerih je 7,000 zancrov, ostali sano bele politi. Campa se vedno nanovo gradijo in v vsakem dnu je več vojska.

moženje — prazna podprtja! Kakšen poklic! Nič! Moj talent se ni izkazal, in ko bi ga res imel, mi li ostane še toliko časa, da bi dospel do njegovega razvoja in zrelosti. Mi li prinese kolaj sadu? Za gotovo vem, da ne. Ta zemlja, o kateri sem sanjal že od prve mladosti, me je odbrila od sebe, kakor mačeha. Tuje sem ji postal in tudi ona mi je tujka. Ne, ne! To ni tako! Ljubim, ljubim jo še vedno. Bog, ki vidi moje sreče, ve, da bi še vedno prelil svojo kri začo, z navdušenostjo, z radostjo. Kri! Kri je tisti boj, kjer bi jo mogel zanj prelival, kjer bi poginil kakor mož? Tega boja ni in ga ne bo, a prepirati se morda zato, da bi bil kakšen vozni list na pošti, kakšen napis na kolodvoru pisani, 'tudi v drugem jeziku', tega ne morem. Pričakati se nekje na Dunaju ali v Pekingu zarad podobnih milodarov, kakor to delajo advokati na teh zborilih in v teh smesnih parlamentih, tudi tega bi ne morem, si cer bi me pa nihče ne poslal tja. Ne, nimam domovine, nimam poklica, niti najnavadnejše nade nimir na normalno starost.... Kaj mi torej ostaja? Sedanji trenotek, hočem se torej tega oprijeti, živeti hočem v razkošnosti, v blaznosti, premeniti se v brezno vseh rastnosti, pokopati tam te razvaline, svojega imeta, to podprtja svoje gradišča, zagrebti tja vse, pozbabit vso to grozno bolest po raznih nadah ter po krasnih željah in sanjah."

Ljube, ki se teče otočja, smo ga že vsi dobili, izvzemli artilerijske, ki ima namesto topov tesarskim stoloni podobne lesene topove.

Pri naši kompaniji ni hotel eden (rodom Slovjak) vzeti puške in se je izgovarjal, da ne gre strehat svojih bratov, kar pa mu nič nime ponagalo. Ginali so ga še tisti dan v zapor. Kaj so potem napravili z njim, mi ni znano.

Kar se tiče discipline, je vsak dan bolj stroga. Pravijo, da se moramo vse naučiti tudi mesec in da gremo v februarju na Francosko.

Slovenec so nas tako razdelili, da nista nikjer dva v eni campi. Dobimo se skupaj zvečer, kadar smo prosti.

V taborišču smo večinoma iz držav Pennsylvania in New York.

Trinjerjevega vina tadi ni treba piti, ker imamo se tako prevez dober tek. Vseeno pa dobimo do-

sti koruze in kolerabe, v nedeljo pa

na baloni. Fantje iz držav Pennsylvania in New York pa nismo

preveč počrni na koruzo.

Zadnji teden je tukaj prišel s svojo evangeljsko kramarijo dobro znani govornik Billie Sunday.

Vsa kar nas je iz Johnstowna,

Pa, ga imamo se v spominu iz 1.

1913.

Srečni so fantje v Camp Lee,

Va., kjer se učijo 6 ur na dan. Če

priidete sem, se boste učili 12 ur.

Kar se tiče nežnega spola, ima

tukaj drugačno nošo, kakor v državi Pennsylvania. Tam se m. ž. ž. jo v belim prahom, tukaj pa s črnim, to pa zato, ker zaradi prehude vročine ne nosijo nič nogavje in ogorijo po nogah; potem se pa se po obrazu nanašajo s črnim, da so cele črne. Kdor je radoveden, vse izve.

O, Boys, but Army life is great!

Pozdrav slovenskim vojakom.

Frank Gnezdza,

Co. M. 328th Infantry,

Camp Gordon, Atlanta, Ga.

Pozor, rojaki v ujetništvu! Rad

bi izvedel za svoja dva brata;

prvi, JANEZ SUSMAN je že 2

leti in rusken ujetništvu, drugi

JOŽEF je pa šel na fronto dne

7. januarja 1916. Kdor kaj ve,

naj mi blagovoli naznaniti, ali

naj se sama oglašata na naslov:

Frank Susman, R. F. D. 4, Box

61, McDonald, Pa., U. S. America.

(15-16-11)

"Ne vem", si je šepečal, "je li to namenjeno za peklo ali za nebo ali za oboje obenem, ker zopet bi rad padel v to muko, v kateri sem skoraj poginil; čutim, da me po njej žeja, žeja."

In tako močno je dihal, da se

je njegov sosed osupel obrnil k njemu; bilo je to polovično smrčanje. Sram ga je postalo in spaševal.

Prezgodaj je prišel k predstavi.

Gledališče se je še pomalem začelo

polniti. Toda to mu je bilo skoraj prijetno, sedel je in premisljeval,

razbiral svoje najnovješje na-

"Predstave so se še začele, letos zore, vse one, ki so se rodili tisti so se zapoznili", je rekel prvi gospod,

"kaj pa igrajo tam?" —

"Ves čas 'Carmen' — toda kako!

Iz Pariza je prišla Galli Marija, ki

ostane tu do Velike noči. Zasnova

ja v Parizu logo 'Carmen', kakor veste. Oh, tega ni mogoče opisati — idite in se prepričajte!"

Jan Marija že več ni poslušal. Njegove misli so začele hitro blo-

Vojno poročilo.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 15, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 14. novembra.

Po naraščajočem artilerijskem ognju o katerem se je že poročalo, so Nemci včeraj popoldne naskočili postojanke, katere so držale naše čete na višinah severno od Pashendače. Napad je bil popolnoma odbit.

Včeraj so naša pomorska letala vprzorišča več poizvedovalnih potov in so se spopadla s sovražnimi letali. Eno sovražno letalo je bilo uničeno, tri pa so bila poškodovana. Vrženih je bilo več bomb. Videlo se je, da je bila zadeta streha letališča v Houttave v Belgiji. Vsa naša letala so se srečno vrnila.

Pariz, Francija, 14. novembra. Sinoč se je naša pomorska letala vprzorišča več poizvedovalnih potov in so se spopadla s sovražnimi letali. Eno sovražno letalo je bilo uničeno, tri pa so

SLOVENSKO

svete Barbare

podp. društvo

KA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inscenirano dne 21. januarja 1902 v državi Pensavljanski.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHAR, 674 Abasg Ave., Rock Springs, Wyo.
 Podpredsednik: JAKOB DOLENČ, box 181, Broughton, Pa.
 Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647 Forest City, Pa.
 Pomolni tajnik: AUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
 Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Pomolni blagajnik in zaupnik: ANT. HOCHVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNJI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERLIN, box 96, Wilcock, Pa.
 1. nadzornik: JERNEY HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
 2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kan.
 1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, AZK.
 2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, III.

VEHODNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
 Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse do pise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pa pošlje edino potom poštini, eksprezni ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opozijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakre pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da je samore napako popraviti.

Srebrna ruda.

KALIFORNIJSKA POVEST

Spisal: Bret Harte

19

(Nadaljevanje).

Carmen je bila utrujena. — Carmen se je začela kesati. — Po dolgem molku in po hudem duševnem boju je pa vseeno odgovorila:

— Jaz pravim, da je mož na svojem mestu.

Petnajsto poglavje.

KAKO SO RAZPRAVLJAJI O MAJNI.

Carmen je šla v svojo sobo. Naenkrat je nekaj potrkalo na vrata, in vstopil je Tather. Ona je vsa vzterpetala in nehotje primaknila mizo k zidu.

— Gospodična, Haro, vrgnjite mi, da sem res ves srečen, ker vas najdem tukaj. — Večjega presenečenja res nisem mogel doživeti.

Ona je po dolgem obotavljanju odvrnila:

— Tukaj nismo v Californiji. — Mi smo v Washingtonu. — Jaz sem uboga deklica in nimam ničesar drugega izgubiti kot ono stvar, kateri pravijo tukaj dober glas. — Sedite tjakaj! — je rekla in pokazala na zofo. Zdaj pa lahko govoriva, gospod Royal. — Nekaj važnega vam imam povedati.

Tather je sedel kot mu je ukazala. Ubogal jo je v vsaki najmanjši malenkosti, in to ji je čisto omejalo srce.

— Don Royal — je rekla s povdankom — predno sem vas viden in predno sem kaj vedela o vas, sem bila otrok. — In tudi zdaj nisem čisto niti drugega. In tedaj, ko ste me vprvič videli, sem bila še celo nekaj več. — Bila sem ponarejevalka.

— Kaj pravite? — je vprašal Tather, ki ni vedel, če bi se ču dil ali simejal.

— Da, ponarejevalka sem bila. — Čisto svojevoljno sem ponarejala podpise drugih ljudi. To sem delala samo za svojo lastno zabavo, toda moj stric Viktor Garecija je koval iz tega dobičke. — No, ali zdaj razumete? — Zakaj ne odgovorite?

— Le nadaljnje! — je nadaljeval Tather smeje.

— Ko sem prišla k vam, sem izvedela, da sem ponaredila podpis governerja Mihaltorenja. — Tista listina je bila naperjena proti vam. — In zdaj sem advokatova povedala, da je bilo vse takoj in niti drugače. — Vidite, tako je bilo, zdaj pa napravite, karkoli hočete.

— Carmen! — je vzkliknil.

— Molčite! — Jaz vem, kaj govorim. — Jaz sem pregledala parje in res našla vse tako kot sem domnevala. — Tisto listino sem jaz pisala. — Tukaj je.

Po teh besedah je vrgla na mizo šop papirja.

— Da vidim — je rekel. — Vi ste zopet listino anektirali.

— Anektirala! — se je začudila Carmen.

— Da, to se pravi, da ste zopet dobili listino v svoje roke.

— O, torej me ne smatrati samo za ponarejevalko, pač pa tudi za tatico! — Ven, proč!

— O, draga moja deklica!

— Torej mi odpustite!

— Kako bi ti ne mogel oprostiti, ti moja ljuba, draga!

— Mirno! — Nad nami stanuje neka stara ženska! — Jaz nčem, da bi kaj mislili o meni! — Ali je potrebno, da letate po sobi in da budite prebivalec v hiši!

Ko se ji je hotel približati, ga je udarila s pahljačo.

Ubogal jo je in sedel.

— In vi me niste celo leto videli in mi niste niti enkrat pisali! — Carmen!

— Nikar ne postanite predzni. — Vdeti morate, da se pogovarjava o važnih stvareh.

— K zlodju naj gredo vse te važne stvari. — Poslušaj, Carmen, moja draga Carmen... Povej mi, Carmen, kaj si govorila s senzorptom? — Tega se bo menda vsaj spominjala, kaj ne?

— Vi mislite onega starega moža?

— Vi mislite onega starega moža?

— Da.

— Pogovarjala sva se samo o trgovskih stvareh. — In vi pravite, naj gredo vse trgovske zadeve k zlodju?

— Carmen!

— Don Royal!

Par tednov pozneje je postala žena gospodarja nesrečne majne.

KONCO.

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam vsem društvom sv. Barbare št. 17 re post. št. 71 v Johnstownu, Pa. v Broughtonu, Pa., kakor tudi o. Tem potom va minaznamjam, da nim, kateri živijo v bližnjih na- se e pri zadnji mesecni seji skle- selbinsah, da se počasne všebo- nilo. Da se mora vsak član vdele- ležijo prihodnje, to je glavne seje žiti prihodnje seje dne 25. novem- bra, ker se bo volil nov odbor za- du bo za rešiti več načinov zade- leto 1918. Kdor se te seje ne vde- radi društva in kluba; obenem bo leži, se ga bo kaznovalo po dru- tudi volitev odbora za prihodnje stvenih pravilih.

NAZNANILO IN VABILO.

Pozor, članom društva sv. Barbare št. 17 v Johnstownu, Pa. v Broughtonu, Pa., kakor tudi o. Tem potom va minaznamjam, da nim, kateri živijo v bližnjih na- se e pri zadnji mesecni seji skle- selbinsah, da se počasne všebo- nilo. Da se mora vsak član vdele- ležijo prihodnje, to je glavne seje žiti prihodnje seje dne 25. novem- bra, ker se bo volil nov odbor za- du bo za rešiti več načinov zade- leto 1918. Kdor se te seje ne vde- radi društva in kluba; obenem bo leži, se ga bo kaznovalo po dru- tudi volitev odbora za prihodnje stvenih pravilih.

John Zupan, tajnik.

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice, naj se mi takoj oglaši na sleden- ī naslov: Matevž Pintar, Box 67, Muskegon Heights, Mich. U. S. America. (15-17-11)

Rojake v ruskom ali italijanskem ujetništvu prosim, da mi poročajo, če kdo ve kaj o mojih treh bratih JOŽEFU, JAKOBU in ANTONU PINTAR. Kakor sem izvedel, se nahajač Jakob in Anton nekje v ruskom ujetništvu. Domu so iz vasi Jamnik, občina Selce nad Skofjo Loko, Gorenjsko. Prosim rojake v rus- kemu ujetništvu, da mi kaj poj- ročate, prav rad bom dal 5 dol- larjev nagrade. Nadalje se nahajač v ruskom ujetništvu dva svaka VALENTIN in JANEZ BOHINC; doma sta iz vasi Če- njevk, Cerknica pri Kraju. Če- kdo izmed teh bere te vrstice,